

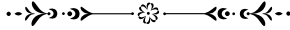
Disney
**LEDOVÉ
KRÁLOVSTVÍ**

Disney
**LEDOVÉ
KRÁLOVSTVÍ**

Pohádkový román

Adaptace Sarah Nathan a Sela Roman

EGMONT
Publishing

Prolog

Je to už pěkných pár let, kdy v horách vysoko nad královstvím Arendelle skupina ledařů těžila led na zamrzlých horských jezerech. Led se řezal na velké kvádry a ty se nakládaly na vozy, u kterých trpělivě čekali zapřažení koně. Když byl vůz plný, odváželi ledaři svůj náklad dolů do městečka, kde ho prodávali. Byla to nebezpečná a nevděčná práce. Stačilo jediné uklouznutí a ledové kvádry mohly spadnout z vozu a zřítit se po strmém úbočí hory, nebo ještě hůř – mohly zavalit některého z ledařů a rozdrtit ho.

Nedaleko stál chlapec se sáněmi a pozoroval ledaře při práci. Jmenoval se Kristoff a práce ledařů se mu moc líbila. Vedle Kristoffa stál mladý sob Sven. Kristoff si představoval, jak spolu se Svenem svázejí na sáních led do Arendelle. Sven nasál chladný vzduch a pohlédl na velké kusy ledu. Vypadaly velmi těžké. Zafříkal, ale nepohnul ani kopytem.

Original title: *Frozen – Junior Novelization*
Copyright © 2015 Disney Enterprises, Inc. All rights reserved.

Vydalo nakladatelství EGMONT ČR, s.r.o., Žirovnická 3124, 106 00 Praha 10,
v Praze roku MMXV jako svou 4447. publikaci
Z anglického originálu přeložila Marta Kadlecová
Odpovědná redaktorka Eva Plaňanská
Technická redaktorka Alena Mrázová
Sazba Martin Mráz
TS 14. První vydání
Tištěno v Polsku
ISBN 978-80-252-3330-6

Stmívalo se. Ledaři rozsvítili lucerny a nakládali na vozy poslední kvádry. Kristoff popadl menší kus ledu, naložil ho na sánky a zapřáhl do nich Svena.

Jeden vůz za druhým sjížděl dolů po horských cestách. Kristoff pobídl Svena a společně vyrazili se svým malým nákladem za nimi.

Na tmavém nebi nad jejich hlavami se objevila nádherná polární záře. Vypadala jako vlnící se pavučina ze zelených světél a pomalu se snášela z hor k Arendelle.

V údolí vedle hlubokého fjordu stál v nočním tichu královský hrad Arendelle. Jasná zelená světla polární záře zatančila na okně a probudila malou dívku. Posadila se na posteli a při pohledu na tu krásu se usmála.

Vyskočila z postele a po špičkách běžela vzbudit svou starší sestru. „Elsa! Elsa!“ vyhrkla. „Vstávej!“

Elsa, které bylo osm let, si přetáhla peřinu přes hlavu a zabručela: „Běž spinkat, Anno.“

Ale Anna se nevzdávala. „Nemůžu. Já nespím, obloha taky nespí. Musíme si hrát,“ vysvětlovala Else. „Stavíš ráda sněhuláka?“

Elsa konečně přestala předstírat spánek a otevřela oči.

Dívky byly dcery arendellských královských rodičů. Rozběhly se po chodbě do plesového sálu, kde se obvykle pořádaly královské bály.

„Můžu?“ zeptala se Elsa s úsměvem své sestry.

„Ano, ano!“ volala Anna a polechtala Elsu.

Elsa se zasmála a nechala z dlaní vylétnout obláček sněhových vloček.

Anna radostně zatleskala. Věděla, že sestra má zvláštní nadání: dovedla vykouzlit sních a led, dokonce i uprostřed léta!

Elsa zakroužila dlaněmi a přivolala své magické síly. Rychle naplnila plesový sál kupkami sněhu a vytvořila z nich zimní hřiště. Potom dupla a podlaha se pokryla ledem. Při pohledu na rozjásanou Annu se Elsa znovu zasmála.

Pak spolu začaly stavět sněhuláka. Anna před sebou usilovně kutálela sněhovou kouli a vytvořila sněhulákově tělo. Elsa vytvořila spodek, hlavu a přidala sněhulákovi mrkvový nos. „Ahoj, já jsem Olaf,“ promluvila za něj hlubokým hlasem. „A mám rád vřelá objetí.“

Dívky chvíli poskakovaly kolem sněhuláka. Pak Elsa vykouzčila kopec s ledovou skluzavkou. Anna nadšeně vyšplhala na kopeček a sjela dolů. Elsa pro ni rychle vykouzčila další skluzavku, aby Anna mohla nabrat rychlost a vyjet opět nahoru. A pak vytvářela další a další skluzavky, aby se její sestra mohla klouzat po celé dvoraně. Nebylo snadné držet s Annou krok a Elsa se měla co otáčet.

„Počkej, zpomal!“ napomenula sestru Elsa. Ale Anna se skvěle bavila. Nebojácně přeskakovala na nové skluzavky, které Elsa vytvářela. Elsa zvedla ruku, aby vyčarovala další, když vtom uklouzla. Mrazivý blesk zasáhl Annu přímo do hlavy.

Anna vyjekla a zhroutila se.

„Anno!“ vylekala se Elsa a rozběhla se k sestře. Annino tělo bylo studené jako led a v místě, kde ji zasáhl mrazivý blesk, jí jeden pramen vlasů úplně zbělel. „Mami! Tati!“ volala zoufale Elsa.

Měla o sestru velký strach. Kouzla se jí vymkla z rukou a už je nedokázala ovládat. Na stropě se vytvořily ohromné rampouchy a z podlahy se zvedly ostré ledové bodce.

Král a královna vtrhli do plesového sálu a našli ho celý pokrytý ledem. Uprostřed té zimní krajiny se krčily jejich dcery. Královští rodiče věděli, že Elsa dovede vykouzlit sních a led, ale tohle ještě nikdy předtím nespátřili. „Elso, co jsi to provedla?“ vykřikl král. „Tohle už je příliš!“

„Já za to nemůžu,“ omlouvala se vyděšená Elsa. „Promiň mi to, Anno!“

„Anno,“ vyhrkla královna a rozběhla se ke své mladší dceři.

„Já vím, co udělat,“ řekl král a vyběhl do hradní knihovny.

V hradní knihovně byla tma, ale král šel najisto: potřeboval starobylou knihu vědomostí nashromážděných během uplynulých staletí. Vyndal knihu z police a rychle v ní nalistoval místo, které hledal. Na stránce byl obrázek trolla a polární záře. Před trollem ležel nehybně zraněný člověk a troll používal kouzlo polární záře, aby ho uzdravil. Král obrátil stránku a vytáhl z knihy potrhanou zažloutlou mapu.

Král s královnou si pak přes sebe přehodili pláště, vzali do náručí své děti a rozkázali sedlat koně. Královská rodina spěšně vyjela z hradu. Královna jela na koni s Elsou, zatímco král vezl Annu. Koně cválali po cestě do hor.

Kristoff se Svenem jeli dolů po horské stezce zalité jasným svitem polární záře. Jakmile zaslechli dupot koňských kopyt, ustoupili stranou a užasle sledovali

jezdce v pláštích, kteří procválali kolem nich a zanechali za sebou ledovou stopu.

Kristoff a Sven se vydali za nimi a sledovali je až do skalnatého údolí. Tam koně zaržáli a zastavili se a Kristoff se Svenem se ukryli za balvan.

Král a královna sesedli z koní. Král držel v náruči malou dívku a královna vedla za ruku o něco starší holčičku.

„Prosím, pomozte!“ zvolal král. „Jde o mou dceru!“

Horský svah nad údolím zprvu vypadal pustě. Pak se po něm začaly kutálet balvany. Ty se náhle rozvinuly, narostly jim ruce a nohy a před králem stanuli malí šedí človíčkové. „Trollové?“ užasl Kristoff.

V tu chvíli kámen vedle Kristoffa ožil a proměnil se v malou trollí ženu pokrytou mechem. Jmenovala se Bulda.

„Pstt,“ napomenula Kristoffa. „Chci to slyšet.“ Potom si Bulda prohlédla Kristoffa a Svena pozorněji a s překvapením zjistila, že nejsou trollové. „Jste sladcí,“ zasmála se a objala je. „Vás dva si nechám.“

Král zatím pod horským svahem čekal, až k němu přistoupí Pabbie, velmi starý troll, a prohlédne princeznu.

Pabbie si nejprve prohlédl Elsu. „S těmi schopnostmi se narodila, nebo je zakletá?“ zeptal se.

„Narodila,“ odpověděl král. „A stále to sílí.“

Troll pak obrátil pozornost k Anně, která byla stále v bezvědomí. „Štěstí, že nebylo zasaženo její srdce,“ řekl. „Srdce se mění velice těžko, ale hlavu lze přesvědčit. Měli bychom pro jistotu odstranit všechnu magii, včetně vzpomínek na ni. Ale nebojte, vše hezké zůstane.“

„Udělej, co je třeba,“ přikývl král.

Troll se jemně dotkl Annina čela a vytáhl z její hlavy řadu zářivých vzpomínek. Zatímco visely ve vzduchu, troll je začal proměňovat. Místo kouzelného sněhuláka v plesovém sále si nyní bude Anna pamatovat zimní den na nádvoří. Místo sněhových vloček pod stropem si bude pamatovat sněhové vločky padající za oknem. Všechny kouzelné okamžiky, které prožila s Elsou, byly nahrazeny mnohem obvyklejšími výjevy. Po nehodě způsobené Elsinými kouzly zbyl jen jeden bílý pramen v Anniných vlasech.

„Tak,“ řekl Pabbie, když skončil, „bude v pořádku.“

„A zapomene, že umím kouzlit?“ zeptala se Elsa.

„Je to tak lepší,“ řekl král.

„Poslouchej, Elso,“ řekl Pabbie, „tvoje moc bude sílit. Je v ní mnoho krásy, ale také velké nebezpečí.“

Troll stvořil ve vzduchu obrázek starší Elsy. Obraz se ladně vlnil, obklopený krásnými sněhovými vločkami.

Pak se pod svitem polární záře vločky změnilly v bodce. Těch se chopil přízračný dav lidí a ohrožoval jimi Elsinu podobiznu jako zbraněmi.

„Musíš se tu moc naučit ovládat,“ pokračoval Pabbie. „Strach bude tvůj nepřítel.“

Král přivinul Elsu k sobě. „Ochráníme ji,“ slíbil. „Naučí se to krotit. Zavřeme brány. Propustíme služebnictvo. Přestaneme se stýkat s lidmi a o její kouzelné moci nikomu neřekneme... ani Anně.“